

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 23.12.2003
KOM(2003) 819 slutlig

2003/0327 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

**om återhämtningsåtgärder för bestånden av tunga i västra delen av Engelska kanalen
och i Biscayabukten**

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

Genom detta förslag fastställs återhämtningsåtgärder för bestånden av tunga i västra delen av Engelska kanalen och i Biscayabukten efter kommissionens och rådets uttalande om fleråriga planer vid rådsmötet i december 2002. (SN 107/02, s. 6). Förslaget grundar sig också på artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, när det gäller återhämtningsplaner för fiske som utnyttjar bestånd som ligger utanför säkra biologiska gränser.

Två bestånd av tunga omfattas av detta förslag, nämligen beståndet i västra delen av Engelska kanalen (ICES-område VIIe) och beståndet i Biscayabukten (ICES-område VIIIa och VIIIb). Trots att de täcker olika områden har de gemensamma drag som gör det logiskt att låta dem omfattas av samma text. Målet med denna återhämtningsplan är att se till att bestånden kan återhämta sig så att de befinner sig inom biologiskt säkra gränser inom en period på fem till tio år.

Förslaget är uppdelat i fem kapitel:

I **kapitel I** fastställs det vilka bestånd som omfattas av detta förslag, och det läggs fram kriterier för att uppnå målet med planen, exempelvis att när bestånden på grundval av ett yttrande från Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen anses befinna sig inom säkra biologiska gränser så kommer rådet att på förslag från kommissionen upphäva åtgärden.

I **kapitel II** fastställs det för varje bestånd av tunga hur stor den maximala fiskedödligheten skall vara för att bestånden skall återhämta sig inom de givna tidsramarna. Den sammanlagda tillåtna fångstmängden beräknas sedan med utgångspunkt från detta.

Beståndet i Biscayabukten är sannolikt cirka 10 000 ton och har minskat med ungefär en tredjedel sedan 1995. Fiskedödligheten har sedan 1997 varit över F_{lim} , den fiskedödlighet där beståndet bedöms kunna kollapsa. Beståndet i västra delen av Engelska kanalen har minskat sedan 1980 och uppskattas 2003 vara nere på sin lägsta nivå någonsin, sannolikt omkring 2 000 ton. Fiskedödligheten har i de flesta fall varit över F_{lim} sedan 1982.

Forskarna har låtit förstå att de relativa förändringarna i beståndens storlek kan uppskattas mycket noga, medan bedömningarna av beståndens storlek i absoluta tal är mycket osäkra. Forskarna rekommenderar därför att man inte skall använda referenspunkter för biomassa som mål för återhämtningen utan i stället uttrycka återhämtningsmålen i fiskedödlighet. Referenspunkten för fiskedödlighet $F_{0,1}$, som baserar sig på kriterier för avkastningen per ny individ i rekryteringen och därför står sig väl vid förändringar i de absoluta beräkningarna av beståndens storlek, har valts som återhämtningsgräns. $F_{0,1}$ är tillräckligt låg för att, om den uppnås, ge en hög sannolikhet för återhämtning. Målen för fiskedödligheten planeras uppnås genom att fiskedödligheten efter hand minskas och de totala tillåtna fångstmängderna (TAC) fastställs i enlighet därmed, så att en återhämtning sannolikt kan ske inom samma tidsramar som de som gäller för torskens återhämtning, nämligen fem till tio år. I alla händelser är $F_{0,1}$ en gräns, inte ett mål. Detta betyder att återhämtning är möjlig och att återhämtningsplanen kan ersättas med en förvaltningsplan när de berörda bestånden bedöms ligga inom säkra biologiska gränser, oavsett om gränsen $F_{0,1}$ har uppnåtts.

Den långsiktiga avkastningen per ny individ i rekryteringen vid fiske med $F_{0.1}$ ligger nära den maximala avkastningen, och även om en minskning i fiskedödligheten i riktning mot $F_{0.1}$ kommer att resultera i en kortsiktig minskning av avkastningen förväntas denna ändå öka på medellång eller lång sikt.

I kapitlet finns också närmare uppgifter om bestämmelsen att den största årliga förändringen, uppåt eller nedåt, från ett år till ett annat inte bör uppgå till mer än 15 % för någon TAC, efter det första året av genomförande av en återhämtningsplan. Under första året har dessa gränser höjts till 25 % för att inledningsvis ge en snabbare återhämtning.

Kapitel III innehåller kommissionens förslag om förvaltning av ordningen för begränsning av fiskeansträngningen – dvs. att begränsa den tid under vilken de berörda fiskefartygen får fiska så att den är förenlig med TAC. Systemet är detsamma som föreslagits för återhämtningsplanen för torsk, och innebär att medlemsstaterna kan vara flexibla i förvaltningen och fördelningen av fiskeansträngningen till enskilda fiskefartyg.

Dessa bestånd av tunga förekommer emellertid också inom det område som omfattas av förslaget till återhämtning för de nordliga kummelbestånden, och de begränsningar av fiskeansträngningen som föreslås för kummel kan därför också bidra till tungans återhämtning. För att förvaltningssystemen inte skall bli alltför komplicerade kommer förvaltningen av fiskeansträngningen efter tunga bara att inkludera sådana fartyg som fiskar efter tunga och som har landat mer tunga än kummel. Fiskefartyg som har landat mer kummel än tunga omfattas av reglerna för kummel.

Enkelt uttryckt fungerar systemet på följande sätt:

- Först beräknas, för en treårig referensperiod, den sammanlagda fiskeansträngningen från samtliga fartyg som fiskar efter tunga och som inte omfattas av bestämmelserna för kummel.
- Sedan beräknas den minskning av fiskeansträngningen i proportion till referensperioden som krävs för att motsvara den utvalda högsta tillåtna fångstmängden, och så fördelas denna på medlemsstaterna i proportion till varje medlemsstats andel av den totala fångsten av tunga, med beaktande av skillnader i fångstbarhet.

Dessa begränsningar av ansträngningen, uttryckta i kilowattdagar, kommer att fördelas av medlemsstaterna mellan deras fartyg, inom – men inte mellan – de geografiska områden i vilka respektive bestånd av tunga förekommer. De kommer att vara fullt överförbara mellan fiskefartygen och kan användas när som helst under året.

I **kapitel IV** föreskrivs åtgärder för förbättrad övervakning, inspektion och kontroll av de fartyg som omfattas av ordningen för förvaltning av fiskeansträngningen. I dessa åtgärder ingår närmare bestämmelser om förhandsanmälan, kravet på att landa tunga i utsedda hamnar samt lagrings- och transportförhållanden.

Tekniska bevarandeåtgärder ingår inte i den här förordningen. Ett antal tekniska åtgärder till stöd för återhämtning av bestånden av tunga har redan genomförts genom rådets förordning (EG) nr 850/98. Ytterligare utvärdering av tekniska bevarandeåtgärder i samband med tungans återhämtning pågår för närvarande, och ytterligare åtgärder kan komma att föreslås vid ett senare tillfälle.

Kapitel V Slutbestämmelser

Den socioekonomiska effekten av genomförandet av detta förslag kommer att tas upp inom ramen för handlingsplanen för att motverka de sociala, ekonomiska och regionala konsekvenserna av omstruktureringen av EU:s fiskeindustri (KOM (2002) 600 slutlig). I handlingsplanen framhålls att det är svårt att bedöma vilka effekter de fleråriga förvaltningsplanerna kommer att få och att ytterligare uppgifter därför bör samlas in av medlemsstaterna.

Rådet uppmanas anta detta förslag så snart som möjligt, så att yrkesfiskarna kan planera sin verksamhet för nästa fiskesäsong.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om återhämtningsåtgärder för bestånden av tunga i västra delen av Engelska kanalen och i Biscayabukten

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande², och

av följande skäl:

- (1) Av nyligen framlagda vetenskapliga rekommendationer från Internationella havsforskningsrådet (ICES) framgår det att bestånden av tunga i ICES-område VIIe, VIIa och VIIIb har utsatts för en fiskedödlighet som har minskat mängden lekmogen fisk i havet till en nivå där bestånden inte längre fylls på genom fortplantning, och att dessa bestånd därför hotas av kollaps.
- (2) Åtgärder bör vidtas för att fastställa fleråriga planer för dessa bestånds återhämtning enligt artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken³.
- (3) Målet för dessa planer skall vara att se till att dessa bestånd åter befinner sig inom säkra biologiska gränser inom fem till tio år.
- (4) Målet bör anses vara uppnått när de berörda bestånden på grundval av ett yttrande från Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) bedöms befinna sig inom säkra biologiska gränser.
- (5) De berörda beståndens storlek i absoluta tal, så som de beräknas av STECF och ICES, är alltför osäkra för att användas som mål för återhämtningen, och därför bör målen uttryckas i termer av fiskedödlighet.
- (6) För att detta mål skall kunna uppnås måste fiskedödligheten kontrolleras på ett sätt som gör det högst sannolikt att den minskar år efter år.

¹ EUT C, , s. .

² EUT C, , s. .

³ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59

- (7) En sådan kontroll över fiskedödligheten kan uppnås genom en lämplig metod för att fastställa totala tillåtna fångstmängder (TAC) för de berörda fiskbestånden och ett system där fiskeansträngningarna i dessa bestånd begränsas till nivåer som innebär att det är osannolikt att de totala tillåtna fångstmängderna överskrids.
- (8) När återhämtningen har uppnåtts bör rådet på kommissionens förslag fatta beslut om uppföljningsåtgärder i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 2371/2002.
- (9) Det krävs ytterligare kontrollåtgärder utöver de som fastställs i förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken⁴ för att säkerställa efterlevnad av de åtgärder som föreskrivs i den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I SYFTE OCH MÅL

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning upprättas en återhämtningsplan för följande bestånd av tunga (nedan kallade "berörda bestånd av tunga"):

- a) Tungor inom område VIIe enligt den indelning som gjorts av Internationella havsforskningsrådet (ICES).
- b) Tungor inom områdena VIIa och VIIb enligt ICES-indelningen.

Artikel 2

Återhämtningsplanens mål

Återhämtningsplanens mål är att bestånden av tungor skall öka så att de åter befinner sig inom säkra biologiska gränser.

Artikel 3

Utvärdering av återhämtningsåtgärder

1. Kommissionen skall från och med det andra året som denna förordning tillämpas och därefter varje år på grundval av yttranden från ICES och Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) utvärdera effekten av

⁴ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

återhämtningsåtgärderna för de berörda bestånden av tunga och fisket efter dessa bestånd.

2. Om kommissionen på grundval av den årliga utvärderingen finner att något av de berörda bestånden av tunga har uppnått de mål som fastställs i artikel 2 skall rådet med kvalificerad majoritet och på kommissionens förslag fatta beslut om att för det beståndet byta ut den återhämtningsplan som föreskrivs i den här förordningen mot en förvaltningsplan enligt artikel 6 i förordning 2371/2002.
3. Om kommissionen på grundval av den årliga utvärderingen finner att något av de berörda bestånden av tunga inte visar tillräckliga tecken på återhämtning skall rådet med kvalificerad majoritet och på kommissionens förslag fatta beslut om ytterligare och/eller alternativa åtgärder för att säkerställa de berörda beståndens återhämtning.

KAPITEL II

Totala tillåtna fångstmängder

Artikel 4

Fastställande av totala tillåtna fångstmängder (TAC)

1. Varje år skall rådet med kvalificerad majoritet och på grundval av kommissionens förslag besluta om en TAC för det påföljande året.
2. TAC för de berörda bestånden av tunga skall fastställas enligt artikel 5.

Artikel 5

Förfarande för fastställande av TAC för de berörda bestånden av tunga

1. Om STECF i ljuset av den senaste rapporten från ICES beräknar att fiskedödligheten för ett av de berörda bestånden av tunga ligger över 0,14 per år skall TAC för det beståndet inte överskrida en fångstnivå som enligt en vetenskaplig utvärdering som görs av STECF i ljuset av den senaste rapporten från ICES kommer att resultera i en minskning med
 - a) 20 % i fiskedödligheten under det år den tillämpas, jämfört med den fiskedödlighet som beräknats för det föregående året med avseende på beståndet av tunga i område VIIe,
 - b) 35 % i fiskedödligheten under det år den tillämpas, jämfört med den fiskedödlighet som beräknats för det föregående året med avseende på beståndet av tunga i område VIIa och VIIb.

2. Om STECF i ljuset av den senaste rapporten från ICES beräknar att fiskedödligheten för ett av de berörda bestånden av tunga är lika med eller mindre än 0,14 per år skall TAC för det beståndet fastställas på en fångstnivå som enligt en vetenskaplig utvärdering som görs av STECF i ljuset av den senaste rapporten från ICES kommer att resultera i en fiskedödlighet på
- a) 0,11 per år under det år den tillämpas när det gäller beståndet av tunga i område VIIe,
 - b) 0,09 per år under det år den tillämpas när det gäller beståndet av tunga i område VIIa och VIIIb.

Artikel 6

Begränsningar av TAC-variationer

1. Under det första tillämpningsåret för den här förordningen skall följande bestämmelser gälla:
 - a) Om tillämpningen av artikel 5 leder till en TAC som överskrider det föregående årets TAC med mer än 25 %, skall rådet anta en TAC som inte får vara mer än 25 % högre än det årets TAC.
 - b) Om tillämpningen av artikel 5 leder till en TAC som understiger det föregående årets TAC med mer än 25 % skall rådet anta en TAC som inte får vara mer än 25 % lägre än det årets TAC.
2. Från och med det andra tillämpningsåret för den här förordningen skall följande bestämmelser gälla:
 - a) Om tillämpningen av artikel 5 leder till en TAC som överskrider det föregående årets TAC med mer än 15 %, skall rådet anta en TAC som inte får vara mer än 15 % högre än det årets TAC.
 - b) Om tillämpningen av artikel 5 leder till en TAC som understiger det föregående årets TAC med mer än 15 % skall rådet anta en TAC som inte får vara mer än 15 % lägre än det årets TAC.

KAPITEL III

Begränsningar av fiskeansträngningen

Artikel 7

Fastställande av högsta tillåtna antal kilowattdagar

Rådet skall med kvalificerad majoritet och på kommissionens förslag fatta beslut om det högsta tillåtna antalet kilowattdagar som inte får överskrida den kvantitet som enligt villkoren i bilagan har beräknats för de grupper av fiskefartyg från varje medlemsstat som kommer att bedriva fiske efter tunga i de berörda bestånden under det kommande året.

Artikel 8

Upprättande av en databas och databasens sammansättning

1. För de geografiska områden som avses i artikel 1 och för varje år i den referensperiod som avses i punkt 2 samt för varje fartyg som för dess flagg, är registrerat i gemenskapen och har landat någon kvantitet tunga och kummel under den perioden, skall varje medlemsstat upprätta en databas som, innehåller följande uppgifter:
 - a) Fartygets namn och registreringsnummer.
 - b) Fartygets maskinstyrka i kilowatt mätt i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2930/86⁵.
 - c) Antalet dagar ute ur hamn i enlighet med definitionen i artikel 12.
 - d) Kvantitet landad tunga i ton.
 - e) Kvantitet landad kummel i ton.
 - f) Antalet kilowattdagar, beräknat som produkten av antalet dagar ute ur hamn och maskinstyrkan i kilowatt.
2. Databasen skall vara upprättad senast följande datum:
 - a) Den 31 januari 2004 när det gäller den treåriga referensperioden 2001, 2002 och 2003.
 - b) Den 15 juli varje år som följer på 2004, när det gäller den föregående treåriga referensperioden.
3. Uppgifterna skall meddelas kommissionen i skriftlig och elektronisk form senast den 15 februari 2004 för den referensperiod som avses i punkt 2 a, och senast den 31 juli det berörda året för den referensperiod som avses i punkt 2 b.

Artikel 9

Beräkningar som skall göras av medlemsstaterna

1. Följande uppgifter skall beräknas av medlemsstaterna:
 - a) Det genomsnittliga antalet kilowattdagar för referensperioden för varje fartyg som ingår i databasen enligt artikel 8.
 - b) Det genomsnittliga antalet kilowattdagar totalt för de fartyg som ingår i databasen enligt artikel 8, beräknat som summan av det genomsnittliga antalet kilowattdagar beräknat enligt punkt a, för fartyg som under referensperioden och enligt uppgifterna i databasen har landat en större vikt tunga än kummel.

⁵ EGT L 274, 25.9.1986, s. 1.

2. Medlemsstaterna skall se till att beräkningarna enligt punkt 1 a vid behov justeras för att ta hänsyn till de begränsningar av fiskeansträngningen som föreskrivs i rådets beslut nr 97/413/EG⁶.
3. Resultatet av dessa beräkningar skall meddelas kommissionen inom de tidsfrister som anges i artikel 8.3.

Artikel 10

Tilldelning av kilowattdagar

1. Medlemsstaten skall, för vart och ett av de geografiska områden som avses i artikel 1, varje år besluta om fördelningen av det högsta tillåtna antalet kilowattdagar mellan de fartyg som för dess flagg och är registrerade i gemenskapen.
2. Det är förbjudet att överföra kilowattdagar mellan de geografiska områden som avses i artikel 1.

Artikel 11

Förteckning över fartyg

1. Inom två månader efter rådets beslut enligt artikel 7 skall varje medlemsstat meddela kommissionen, för vart och ett av de geografiska områden som avses i artikel 1, en förteckning med namn och registreringsnummer på de fartyg som har tilldelats kilowattdagar.
2. Fartyg som redan finns med i förteckningen enligt artikel 11 i förordning (EG) nr XXXX/2003 [återhämtningsplan för nordlig kummel] skall inte tas med i den förteckning som avses i punkt 1.
3. Till dess att en medlemsstat meddelar kommissionen förteckningarna enligt punkt 1 skall de förteckningar fortsätta att gälla som senast meddelades kommissionen.

Om inga sådana förteckningar tidigare har meddelats kommissionen, skall förteckningen anses omfatta de fartyg vars namn och registreringsnummer ingår den databas som avses i artikel 8 för den allra senaste referensperioden och som har landat mer tunga än kummel under referensperioden.

Artikel 12

Dagar ute ur hamn

1. De kilowattdagar som tilldelas ett enskilt fartyg skall räknas om till det motsvarande antalet dagar ute ur hamn, genom att antalet kilowattdagar divideras med fartygets maskinstyrka i kilowatt och 0,5 adderas till resultatet av beräkningen, med bortseende från decimaler och andra bråketal i det slutligen erhållna värdet.

⁶ EGT L 175, 3.7.1997, s. 27.

2. Med dag ute ur hamn avses en oavbruten period på 24 timmar från och med tidpunkten för inträde i ett geografiskt område som avses i artikel 1 eller varje annan del av en sådan period.

Artikel 13

Medlemsstaternas skyldigheter

Medlemsstaterna skall se till att inget fartyg som ingår i förteckningen enligt artikel 11 befinner sig ute ur hamn och inom något av de geografiska områdena enligt artikel 1 längre tid än det antal dagar som beräknas enligt artikel 12.

Artikel 14

Förbud i fråga om landning och omlastning

1. Ett fartyg som inte tagits upp i den förteckning som avses i artikel 11 eller i den förteckning som fastställs i artikel [X] i förordning (EG) nr XXXX/2003 [återhämtningsplan för nordlig kummel] får inte landa eller omlasta kummel, glasvar, marulk, rödspätta eller tunga som fångats i de geografiska områden som avses i artikel 1, och de får heller inte landa eller omlasta havskräftor fångade i dessa områden, utom om dessa fångats med burar.
2. Till dess att en medlemsstat upprättar en databas och meddelar den till kommissionen i enlighet med artikel 8, får inget av den medlemsstatens fartyg landa kummel, rödspätta, havskräftor eller tunga som fångats i något av de geografiska områden som avses i artikel 1.

KAPITEL IV Kontroll, inspektion och övervakning

Artikel 15

Meddelanden om fiskeansträngning

Utan hinder av artikel 19a i förordning (EEG) nr 2847/93 skall artiklarna 19b, 19c, 19d, 19e och 19j i den förordningen tillämpas för fartyg som ingår i databasen enligt artikel 8 och som bedriver fiske i de geografiska områden som avses i artikel 1.

Artikel 16

Toleransmarginal

Genom undantag från artikel 5.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2807/83 av den 22 september 1983 om närmare bestämmelser för registrering av uppgifter om medlemsstaternas

fångster av fisk⁷ skall den tillåtna toleransmarginalen vid uppskattning av de kvantiteter i kilogram fångst som förvaras ombord vara 5 % av uppgiften i loggboken.

Artikel 17

Vägning av landade fångster

De behöriga myndigheterna i en medlemsstat skall se till att alla kvantiteter tunga över 50 kg som fångats i något av de områden som anges i artikel 1 före försäljning vägs med en våg av den typ som används vid fiskauktioner.

Artikel 18

Separat förvaring av tunga

1. Det skall vara förbjudet att ombord på ett fiskefartyg från gemenskapen i någon enskild behållare förvara någon kvantitet av tunga blandad med någon annan art av marina organismer.
2. Befälhavarna på fiskefartyg från gemenskapen skall bistå medlemsstaternas inspektörer med den hjälp som krävs för att det skall vara möjligt att dubbelkontrollera de kvantiteter som deklarerats i loggboken och de fångster av tunga som förvaras ombord.

Transport av tunga

1. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat får begära att en kvantitet tunga över 50 kg, som har fångats inom något av de geografiska områden som anges i artikel 1 och som först landats i den medlemsstaten, vägs innan den transporteras vidare från den hamn där den först landats.
2. Genom undantag från artikel 13 i förordning (EEG) nr 2847/93 skall kvantiteter över 50 kg av tunga som transporteras någon annanstans än landnings- eller importplats åtföljas av en kopia av en av de deklARATIONER som anges i artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2847/93 avseende den transporterade kvantiteten tunga. Undantag enligt artikel 13.4 b i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 skall inte tillämpas.

Artikel 20

Särskilda kontrollprogram

Genom undantag från artikel 34c.1 i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 får det särskilda kontrollprogrammet för de berörda bestånden av tunga pågå i mer än två år.

⁷ EGT L 276, 10.10.1983, s. 1.

KAPITEL V

Slutbestämmelser

Artikel 21

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

Bilaga

Kommissionen kommer att vara ansvarig för genomförandet av alla beräkningar som beskrivs i bilagan.

Beräkning av högsta tillåtna antal kilowattdagar för varje medlemsstat i varje geografiskt område

Del 1: Förväntad fiskedödlighet i samband med en TAC

Den förväntade fiskedödlighetsnivån i samband med en TAC som fastställs för det kommande året skall vara lika med värdet av den fiskedödlighetsnivå som följer av utnyttjandet av denna TAC, i enlighet med vad som anges i eller utläses av den senaste ICES-rapporten. Detta värde kallas hädanefter "F_{tac}".

Del 2: Beräkning av den genomsnittliga fiskedödlighetsnivån under referensperioden

De värden som gäller den totala internationella fiskedödlighetsnivå som anges i den allra senaste ICES-rapporten för vart och ett av de tre år som ingår i referensperioden skall adderas, och resultatet av denna beräkning divideras med tre. Detta värde kallas hädanefter "F_{ref}".

Del 3: Beräkning av det högsta tillåtna antal kilowattdagar för varje medlemsstat⁸

a) Varje medlemsstats andel av landningarna av tunga under referensperioden skall beräknas enligt följande:

i) För vart och ett av de tre åren i referensperioden samt med hjälp av uppgifterna om landningar i den senaste ICES-rapporten eller, om uppgifter om dessa kvantiteter inte finns tillgängliga, uppgifter från medlemsstatens databas enligt artikel 8, skall den totala mängden tunga som landas av varje medlemsstat divideras med den totala mängd tunga som landas av alla medlemsstater tillsammans.

ii) De kvantiteter som beräknas enligt punkt i skall adderas för varje medlemsstat och den kvantitet som erhålls divideras med tre.

b) Kvadraten av vart och ett av de värden som beräknas i punkt a ii skall beräknas.

c) Vart och ett av de värden som beräknas i punkt b skall multipliceras med F_{ref} enligt beräkningen i del 2.

⁸ Beräkningarna enligt del 3 i denna bilaga ger värdena för det högsta tillåtna antalet kilowattdagar för varje medlemsstat i förhållande till den andel tunga som landats av varje medlemsstat under referensperioden.

Första steget i dessa beräkningar består i att uppskatta den totala justering i kilowattdagar för alla medlemsstater som under referensperioden krävs för att säkerställa att de kilowattdagar som är knutna till genomförandet av TAC och därmed till den fiskedödlighet som är knuten till denna TAC inte överskrider.

Denna totala justering (K) beräknas enligt följande ekvation:

$$K = (F_{tac} - F_{ref}) / \sum_{ms} (F_{ref} \times P_{ref,ms}^2 / D_{ref,ms})$$

där:

F_{tac} är den fiskedödlighet som krävs för den TAC som erhålls i del 1

F_{ref} är fiskedödlighetsnivån under referensperioden enligt beräkningen i del 2

$P_{ref,ms}$ är den andel av medlemsstaternas sammanlagda landningar av tunga som har gjorts av en enskild medlemsstat under referensperioden.

$P_{ref,ms}^2$ är kvadraten av $P_{ref,ms}$

$D_{ref,ms}$ är det genomsnittliga antal kilowattdagar som förbrukats per år av medlemsstaten under referensperioden, enligt den beräkning som medlemsstaten gjort med stöd av artikel 10.1 b

K är den totala minskningen i kilowattdagar i alla medlemsstater

I punkt a beräknas värdet av $P_{ref,ms}$ för varje medlemsstat

I punkt b beräknas värdet av $P_{ref,ms}^2$ för varje medlemsstat

I punkt c beräknas värdet av $F_{ref} \times P_{ref,ms}^2$ för varje medlemsstat

I punkt d beräknas värdet av $F_{ref} \times P_{ref,ms}^2 / D_{ref,ms}$ för varje medlemsstat.

I punkt e adderas de värden för varje medlemsstat som erhållits i punkt d, såsom framgår av summeringstecknet (\sum_{ms}) i ekvationen ovan.

I punkt f divideras skillnaden mellan F_{tac} och F_{ref} med det resultat som erhållits i punkt e. Det resterande värdet är K i ekvationen ovan, som är den totala justeringen i kilowattdagar jämförd med de kilowattdagar som under referensperioden krävs för att F_{tac} inte skall överskridas.

Nästa steg är att fördela de totala justeringarna mellan medlemsstaterna, med hänsyn till den andel av de sammanlagda landningarna av tunga i alla medlemsstater som gjordes av varje medlemsstat under referensperioden.

Genom punkt g fördelas denna totala justering mellan medlemsstaterna, i förhållande till den andel av landningarna av tunga totalt i alla medlemsstater som gjorts av en enskild medlemsstat under referensperioden (dessa andelar beräknades i punkt a).

Genom punkt h justeras varje medlemsstats kilowattdagar med det värde som beräknas i punkt g, för att erhålla det högsta tillåtna antalet kilowattdagar för varje medlemsstat och säkerställa att F_{tac} och därmed också TAC inte överskrider.

d) De värden som i punkt c beräknas för varje medlemsstat skall divideras med det antal kilowattdagar som beräknats för den medlemsstaten i enlighet med artikel 9.1 b.

e) De värden som beräknas i punkt d skall adderas.

f) Värdet av F_{tac} , enligt beräkningen i del 1, minus F_{ref} , enligt beräkningen i del 2, skall divideras med det värde som beräknas i punkt e.

g) Det värde som beräknas i punkt f skall multipliceras med det värde för var och en av medlemsstaterna som beräknas i punkt a ii.

h) Vart och ett av de värden som beräknas i punkt g skall adderas till det antal kilowattdagar som beräknats för varje medlemsstat i enlighet med artikel 9.1 b.

Del 4: Jämförelse av ansträngningstilldelning med tidigare ansträngningsbegränsningar som fastställts enligt de fleråriga utvecklingsprogrammen (FUP)

När det gäller medlemsstater som förvaltar vissa flottsegment genom begränsningar av ansträngningen inom ramen för FUP-programmen, kommer dessa begränsningar och de fartyg som omfattas av dem att jämföras med de nya begränsningar och fartyg som omfattas av denna förordning. Dessa nya begränsningar får högst vara lika stora som tidigare fastställda begränsningar.